

Received: September 8, 2023

Revised: October 1, 2023

Accepted: October 15, 2023

เทคโนโลยีสมัยใหม่และผลกระทบต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน

ณัฐพล ไพศาลวิโรจน์รักษ์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

nattapolpa@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้มีผลกระทบใหญ่ต่อการศึกษายุคปัจจุบัน วิถีชีวิตของเราถูกเปลี่ยนแปลงด้วยเทคโนโลยี ซึ่งรูปแบบวิธีการเรียนรู้ก็เปลี่ยนแปลงไปและไม่เหมือนเดิม โดยสามารถเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต ใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์ ห้องสมุดดิจิทัล แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ และ ปัญญาประดิษฐ์ ที่ช่วยในการสอนและการเรียนรู้ ผู้เขียนได้รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) และการวิเคราะห์คำหลัก (Domain Analysis) จากนั้นวิเคราะห์ผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันผ่านวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติ (Attitudinal analysis) โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นบทความจำนวน 33 บทความและสัมภาษณ์จากกลุ่มนักเรียน นิสิต และนักศึกษา จำนวน 20 คน

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออภิปรายและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน จากนั้นนำมาวิเคราะห์ประกอบกับข้อมูลจากบทความ สรุปผลทั้งข้อดีและข้อเสีย โดยข้อดีในการใช้เทคโนโลยีช่วยในการเรียนการสอนนั้นทำให้สามารถปรับปรุงวิธีเรียน รวมถึงวิธีการทดสอบและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ และยังสามารถลดข้อจำกัดในด้านภูมิศาสตร์ในการเรียนรู้ให้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาและตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลอีกด้วย แต่ก็ยังมีข้อเสียคือก่อให้เกิดความแข่งขันในด้านทรัพยากรการศึกษาและความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรการศึกษา

คำสำคัญ: เทคโนโลยี การเรียนการสอนออนไลน์ ระบบการศึกษา ระบบเรียนออนไลน์

บทความประเภท: บทความวิจัย

Digital Technology and its Impact on the Current Thai Education System

Nattapol Paisarnvirosrak

Naresuan University

Nattapolpa@nu.ac.th

Abstract

The current utilization of digital technology has exerted a profound influence on education. Our lifestyles have undergone a transformation due to technology, thereby altering the landscape of learning. Learning is now achievable through various digital avenues such as the internet, online data repositories, digital libraries, e-learning platforms, and AI that assists in both teaching and learning processes.

The author has collated information through typological analysis and domain analysis methods. Subsequently, an analysis was conducted to examine the influence of modern technology on the Thai education system. This was achieved through content analysis and attitudinal analysis. This involved a sample group comprising 33 articles and interviews conducted among students and learners, totaling 20 individuals. This article aims to discuss and inquire about the use of technology in Thai education system and combines this information with data from the articles to summarise both the advantages and disadvantages. The advantages of using technology in teaching and learning allow for the improvement of learning methods, including efficient ways of testing and evaluating results. Moreover, the digital technology can reduce geographical limitations in learning, making it accessible anytime, anywhere, and catering to diverse learning needs of individuals. However, this trend has also given rise to competition in educational resources and creating inequality in access to educational resources.

Keywords: Technology, Online Learning & Teaching, Education System, E-learning System

Type of Article : Research Article

บทนำ

ทุกวันนี้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีบทบาทสำคัญในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ.2560-2575 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มองเห็นถึงความสำคัญของทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงและการท้าทายที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมและตลาดแรงงานปัจจุบัน (อนุชิต สอนสีดา & วีระยุทธ จันลา, 2560)

จรีพร นิลแก้ว และ สมใจ สืบเสาะ (2566) ให้ความเห็นว่า ผู้สอนและผู้เรียนได้รับผลกระทบที่สำคัญจากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เข้ามามีบทบาทในการสอนและการเรียนรู้ โดยครูต้องเรียนรู้ และปรับตัวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้สามารถนำเสนอสาระและเนื้อหาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และน่าสนใจต่อผู้เรียน เทคโนโลยีที่ใช้ในการสอนอาจเป็น การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ การสร้าง แหล่งความรู้แบบสื่อสิ่งพิมพ์ หรือการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อช่วยในการอธิบายหรือแสดงตัวอย่างที่ชัดเจน ในการสอน

สำหรับผู้เรียนเอง การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ นั้นเป็นสิ่งสำคัญ เขาสามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งความรู้ได้อย่างง่ายดาย และสามารถเรียนรู้ตามอัตราที่ เหมาะสมกับตนเองได้ นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์หรือเข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ได้รับการออกแบบเพื่อใช้เทคโนโลยีในการเรียน (วัตสตรี้ ดิถียนต์ & ลัดดา อยู่สำราญ, 2564)

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเข้ามามีใช้ในการศึกษาไม่เพียงแต่ทำให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังเป็นการเปิดโอกาสและสร้างพื้นที่ให้กับนักเรียนและผู้เรียนในการพัฒนาทักษะที่ จำเป็นในการดำเนินชีวิตในโลกที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพการพัฒนาและ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาในปัจจุบัน วิถีชีวิตของเราได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาล ด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวไกลมากขึ้นและในด้านการเรียนการสอนก็ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ ในปัจจุบันจึงได้เป็นตัวช่วยสำคัญในการให้การศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพขึ้นอย่างมาก

เราได้พบว่าการเรียนการสอนไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนและโรงเรียนอย่างเดียวอีกต่อไป มีการเรียนรู้และการสอนที่เกิดขึ้นในทุกที่ทุกเวลาผ่านทางเทคโนโลยีที่สะดวกสบายและยืดหยุ่นมากขึ้น เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้, ห้องสมุดดิจิทัล, แพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์, และระบบ AI ที่มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ (ราชวกรม อาทิตย เจริญรัชต์ภาคย์ & วราภรณ์ เจริญรัชต์ภาคย์, 2565)

พระมหาเมธี จันทวโส และคณะ (2565) กล่าวว่า การนำเทคโนโลยีเข้าสู่กระบวนการการเรียน การสอนไม่เพียงเพิ่มความสะดวกสบายและความยืดหยุ่นเท่านั้น แต่ยังช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียน การสอนที่สมจริงและทันสมัยมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีในการทดสอบและประเมินผลการเรียน การสอนยังมีความสำคัญอย่างมากเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและแม่นยำมากยิ่งขึ้น แต่ก็ควรทราบว่ การนำเทคโนโลยีเข้าสู่การศึกษาไม่ได้มีแต่ข้อดีเท่านั้น แต่ยังสร้างการแข่งขันที่สูงขึ้นและเพิ่มความเหลื่อมล้ำ ในการเข้าถึงทรัพยากรการศึกษาอีกด้วย

ในเชิงที่เกี่ยวกับการศึกษา ผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญที่สุดคือการเปลี่ยนแปลงระบบ การเรียนการสอนของไทยในปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญ บทความนี้จะสำรวจถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการ

ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และเน้นให้ความสำคัญกับแนวทางที่เหมาะสมในการนำเทคโนโลยีเข้าสู่กระบวนการการศึกษาเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างเต็มที่ เนื่องมาจากการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเติบโตและพัฒนาของสังคมและประเทศชาติ ดังนั้นการใช้เทคโนโลยีในการศึกษาคควรมีการวางแผนและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้และสร้างสังคมที่มีความยั่งยืนที่สามารถตอบสนองความเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พิมพ์ตะวัน จันทัน, 2563)

วิถีชีวิตทั่วไปในปัจจุบันกับเทคโนโลยีดิจิทัล

เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตทั่วไปของคนในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูล หรือการจัดการกิจวัตรประจำวัน เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ชีวิตประจำวันเรามีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้นเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตทั่วไปของเราในมุมมองต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านธุรกิจ การศึกษา การใช้ชีวิต และการทำงาน ซึ่งมีผลกระทบที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตของเราในปัจจุบันอย่างมาก (บุหงา ชัยสุวรรณ และคณะ, 2565; สายสุนีย์ จัปโจร และคณะ, 2563; อนันต์ เกื่อนเนาว์, 2561)

เทคโนโลยีดิจิทัลกับการทำธุรกิจ

เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวิธีการทำธุรกิจอย่างสิ้นเชิง การตลาดผ่านโซเชียลมีเดีย และการทำธุรกิจออนไลน์เป็นสิ่งสำคัญ เข้าถึงลูกค้าได้ง่ายขึ้น การใช้ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสินใจก็เป็นส่วนสำคัญของการทำธุรกิจในปัจจุบัน

เทคโนโลยีดิจิทัลกับการศึกษา

การเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์เป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นอย่างมหาศาล นักเรียนและนักศึกษาสามารถเข้าถึงการศึกษาได้ทุกที่ทุกเวลา แพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์ และคอร์สออนไลน์มีคุณภาพสูงและมีความหลากหลาย เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและตอบสนองความต้องการของการเรียนรู้แต่ละคน

เทคโนโลยีดิจิทัลกับการใช้ชีวิตทั่วไป

เทคโนโลยีช่วยให้ชีวิตประจำวันมีความสะดวกสบายมากขึ้น การสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือหรือแอปพลิเคชันทำให้เราสามารถติดต่อสื่อสารกับคนรอบตัวได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย การใช้แอปพลิเคชันเพื่อการจัดการเวลา การอ่านหนังสือ หรือการออกกำลังกายก็เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ชีวิตประจำวันมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

เทคโนโลยีดิจิทัลกับการทำงาน

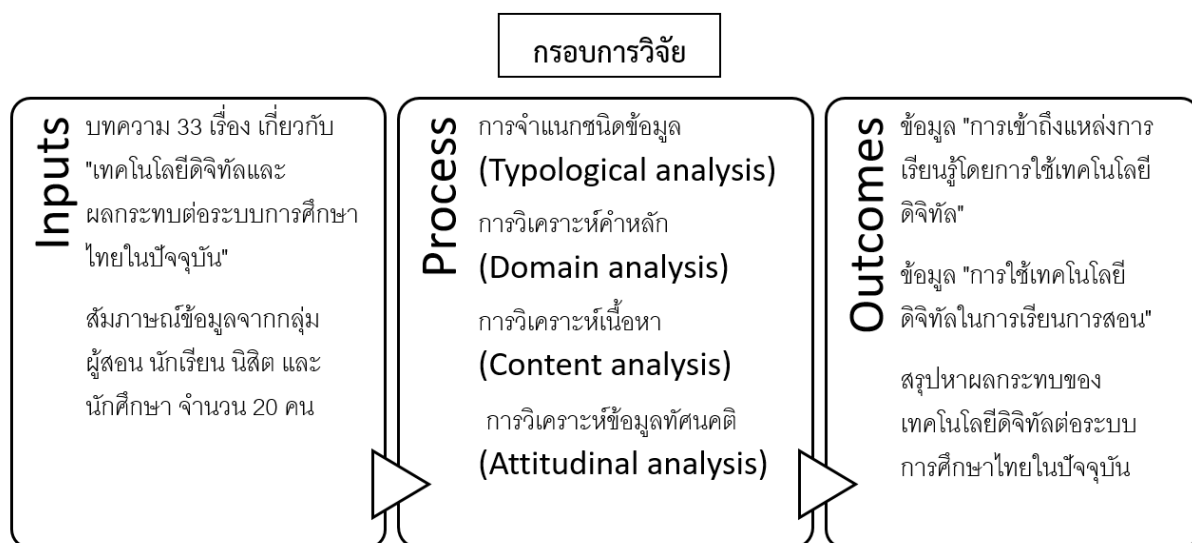
การทำงานระยะไกล (Remote work) เป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นอย่างมาก ผู้คนสามารถทำงานจากที่ใดก็ได้ที่มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมและแอปพลิเคชันที่ช่วยในการจัดการงานและการสื่อสารเป็นสิ่งที่ไม่ได้ขาด การสร้างทีมงานแบบออนไลน์และการใช้เทคโนโลยีในการประชุมออนไลน์ก็เป็นสิ่งที่เป็นที่นิยมและมีประสิทธิภาพในการทำงานในปัจจุบัน รวมถึงการทำงานระยะไกลผ่านโปรแกรมการทำงานร่วมกันออนไลน์ (Collaborative workspaces)

ในทางที่ดี เทคโนโลยีดิจิทัลได้ช่วยให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีมากขึ้น แต่ก็ยังมีแนวโน้มที่ควรระมัดระวัง เช่น การขาดความสมดุลในการใช้เทคโนโลยี การเสี่ยงต่อความเป็นส่วนตัว หรือปัญหาเกี่ยวกับการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้น การใช้เทคโนโลยีอย่างมีสติและมีความรับผิดชอบเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการชีวิตประจำวันในโลกดิจิทัลของวันนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
2. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน
3. วิเคราะห์และอภิปรายผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปที่ 1 กรอบการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีกรอบงานดังรูปที่ 1 ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลรับเข้าคือ บทความจำนวน 33 เรื่อง และบทสัมภาษณ์ 20 คน โดยใช้กระบวนการ การจำแนกข้อมูล การวิเคราะห์คำหลัก การวิเคราะห์เนื้อหา และ การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติ เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปหาผลลัพธ์ออกมาเป็นข้อมูลสรุปถึงวิธีการเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอนของไทยในปัจจุบัน จากนั้นแจกแจงผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันว่ามีข้อดีและข้อเสียอย่างไร

1. การรวบรวมข้อมูล โดย ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ เพื่อหา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ผลเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการศึกษาในไทยในปัจจุบัน ความคิดเห็นผลกระทบ และข้อมูลอื่น ๆ จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลกระทบทั้งหมดของเทคโนโลยีต่อระบบการศึกษาไทยด้วยวิธีการวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological analysis) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์คำหลัก (Domain analysis)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาสรุปและอภิปรายโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) จากหนังสือ เอกสาร บทความวิชาการ เพื่อหาแนวโน้มและความสัมพันธ์ของเทคโนโลยีและระบบการศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติ (Attitudinal analysis) จากตัวอย่างข้อความหรือสื่อต่าง ๆ เพื่อหาแนวโน้ม แนวคิด หรือรูปแบบที่สะท้อนในเทคโนโลยีดิจิทัลและ

ผลกระทบต่อระบบการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลง ข้อดี ข้อเสีย ของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน

3. กลุ่มตัวอย่าง ใช้การค้นบทความวิจัยจากแหล่งข้อมูลบทความจำนวน 33 บทความโดยสืบค้นจากฐานข้อมูลศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai-Journal Citation Index Center: TCI) บนเว็บไซต์ <https://tci-thailand.org/> ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2566 ด้วย 3 คำค้น คือ เทคโนโลยีดิจิทัล การเรียน การสอน เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2561 – 2566 จำนวนทั้งสิ้น 47 บทความโดยตรวจสอบและคัดบทความที่ซ้ำซ้อนออกเนื่องจากการใช้คำค้นเดียวกันในชื่อบทความและคำสำคัญทำให้มีบทความซ้ำซ้อนจำเป็นต้องคัดออกจำนวน 14 บทความ คงเหลือจำนวน 33 บทความ และสัมภาษณ์ข้อมูลจากกลุ่มผู้สอน นักเรียน นิสิต และนักศึกษาจำนวน 20 คนโดยเลือกขนาดของตัวอย่างและใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสุ่มตามวัตถุประสงค์ (Purposeful Random Sampling) (ประไพพิมพ์ สุธีสินนท์ & ประสพชัย พสุนนท์, 2559) เพื่อนำมาวิเคราะห์ประกอบกับข้อมูลจากบทความ

ผลการวิจัย

1. การเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

สถาบันการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและมีความหลากหลาย การเข้าถึงแหล่งข้อมูลและการเรียนรู้ไม่เพียงแค่ว่าค้นพบความรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต แต่ยังมีแหล่งที่ให้การเรียนรู้ที่หลากหลายและเต็มไปด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยอีกมากมาย (ราชมารมย์ อาทิตย เจริญรัชต์ภาคย์ & วราภรณ์ เจริญรัชต์ภาคย์, 2565; อนุชิต สอนสีดา & วีระยุทธ จันลา, 2560)

1.1 การค้นหาข้อมูลการเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet)

การค้นหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นวิธีหนึ่งที่สำคัญในการเรียนรู้ในปัจจุบัน เราสามารถเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายและความรู้ที่มากมายได้ในทันที เช่น การใช้เครื่องมือค้นหาเช่น Google, Wikipedia หรือฐานข้อมูลออนไลน์ที่รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้และการวิจัย

1.2 การใช้ห้องสมุดดิจิทัล (Digital library) ในการเรียนรู้

ห้องสมุดดิจิทัลเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย เข้าถึงจากทุกที่ทุกเวลา มีหนังสือออนไลน์และวารสารที่มีคุณภาพสูง มีการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลอย่างมีระเบียบและสะดวกสบาย เช่น ฐานข้อมูลออนไลน์ของสำนักหอสมุดแห่งชาติ หรือห้องสมุดดิจิทัลของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

1.3 การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ (Online learning platforms) ในการเรียนรู้

แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เส้นทางทางการเรียนรู้แบบใหม่ที่อำนวยความสะดวกและยืดหยุ่น มีคอร์สเรียนที่ครอบคลุมหลากหลายวิชาและระดับ เช่น Coursera, Udemy, edX ที่ให้บริการคอร์สเรียนจากมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วโลก

1.4 การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence (AI)) ในการเรียนรู้

ปัจจุบันเทคโนโลยี AI ได้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ มันสามารถปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การใช้ระบบแนะนำเนื้อหาที่ปรับตัวตามความรู้สึและความสนใจของผู้เรียน การใช้ Chatbots (ChatGPT) ในการตอบข้อสงสัยหรือการสนับสนุนการเรียนรู้ และแพลตฟอร์มการศึกษาที่มีการปรับปรุงด้วย Machine Learning เพื่อการสอนที่ทันสมัยและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (กมลชนก พูลสวัสดิ์ และคณะ, 2565; นฤภัค สันป่าแก้ว, 2566)

แหล่งเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนสำคัญได้เปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้ในปัจจุบัน ไม่เพียงเท่านั้น ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างสะดวกสบายและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและความสามารถที่พัฒนาขึ้นตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน

แนวทางในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และทำให้กระบวนการเรียนรู้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีความสะดวกสบาย การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการเรียนการสอนมีหลายแง่มุมที่น่าสนใจและทำให้กระบวนการเรียนรู้ มีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น ได้แก่

2.1 การเรียนการสอนออนไลน์

การเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบเช่น Google Classroom, Microsoft Teams, และ Zoom เป็นแนวทางที่สำคัญในการให้การศึกษาและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีการปรับตัวต่อสถานการณ์ที่มีการจำกัดการเข้าถึงการเรียนการสอน แบบแผนกั้นขัดขวาง (กมลชนก พูลสวัสดิ์ และคณะ, 2565; ราชวิกรม อาทิตย เจริญรัชต์ภาคย์ & วราภรณ์ เจริญรัชต์ภาคย์, 2565)

2.1.1 Google Classroom เป็นแพลตฟอร์มการเรียนการสอนที่ใช้งานง่ายและมีความสะดวกสบาย ผู้สอนสามารถสร้างห้องเรียนออนไลน์ได้และแบ่งปันเนื้อหาการเรียนการสอนไปยังนักเรียนโดยตรง ซึ่งทำให้การแจ้งการบ้าน การส่งงาน และการติดตามความคืบหน้าของนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ

2.1.2 Microsoft Teams เป็นแพลตฟอร์มที่ช่วยในการสร้างพื้นที่ทำงานแบบร่วมกัน ที่มีการสนับสนุนการประสานงานและการสื่อสาร นอกจากนี้ยังมีฟีเจอร์ที่ช่วยในการจัดการปฏิทินการเรียนการสอน การสร้างและแบ่งปันเอกสาร และการทำงานกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.3 Zoom เป็นแพลตฟอร์มที่ให้บริการการประชุมออนไลน์แบบมีคุณภาพสูง มีความสามารถในการทำคุยที่มีความชัดเจนและเสถียรภาพ เหมาะสำหรับการสอนออนไลน์ที่ต้องการการสื่อสารและการแชร์เนื้อหาในเวลาเดียวกัน

การใช้ระบบการเรียนการสอนออนไลน์เหล่านี้มีประโยชน์มากมาย เช่น การเพิ่มความสะดวกสบายในการเรียนรู้ที่สามารถทำได้ทุกที่ทุกเวลา การสร้างการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การให้ผู้สอนสามารถติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ง่ายขึ้น และการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจ อย่างไรก็ตาม การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนออนไลน์ก็ยังคงมีการวางแผนและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่

2.2 การเรียนผ่านหลักสูตรเรียนออนไลน์ (E-learning course)

E-learning courses เป็นหลักการที่ใช้เทคโนโลยีในการสร้างคอร์สเรียนที่มีการออกแบบ และเนื้อหาการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้เทคโนโลยี เช่น การใช้งานวิดีโอสอน การสร้างเกมการเรียนรู้ หรือการใช้งานแผนภูมิและภาพเคลื่อนไหว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ การเรียนผ่าน E-learning courses ได้กลายเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยี มันไม่เพียงแต่เป็นแพลตฟอร์มที่ให้การเรียนการสอนออนไลน์เท่านั้น แต่ยังเป็นที่ยอมรับในการเรียนรู้ อย่างเต็มประสิทธิภาพที่สามารถปรับปรุงทักษะและความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย โดยมีข้อดีดังนี้ (พนิดา หนูทวี, 2560; พระมหาเมธี จันทวโส และคณะ, 2565; พิชชาพร สงวนศักดิ์โยธิน, 2563; วัธสาตรี ดิถียนต์ & ลัดดา อยู่สำราญ, 2564; อัญชลี วิมลศิลป์, 2561)

2.2.1 ความสะดวกสบายและความยืดหยุ่น: E-learning courses ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้จากทุกที่ทุกเวลา โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปยังสถานที่เรียน นอกจากนี้ยังมีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ตามรอบเวลาที่สะดวกของผู้เรียนเอง

2.2.2 การเรียนรู้ที่ปรับให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละคน: แนวทางการเรียนการสอนทางออนไลน์มักมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความรู้สึกรู้สึกและการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เช่น การสร้างเนื้อหาการเรียนการสอนที่มีระดับความยากแตกต่างกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามระดับความเข้าใจของตนเอง

2.2.3 การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย: E-learning courses มักนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการสร้างประสบการณ์การเรียนการสอนที่น่าสนใจ โดยมีการใช้วิดีโอสอน การทำแบบทดสอบออนไลน์ และการใช้เครื่องมือที่ช่วยในการสร้างบทเรียนที่มีคุณภาพ

2.2.4 ความหลากหลายของเนื้อหา: ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรายวิชาหรือคอร์สเรียนที่เข้ากับความสนใจและความต้องการของตนเองได้ มีหลายแหล่งที่มาของเนื้อหาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูงให้ผู้เรียนได้เลือกเรียน

2.2.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ออนไลน์: E-learning courses มักสร้างชุมชนการเรียนรู้ออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้สอนแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างกัน โดยสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการเรียนผ่าน E-learning courses เป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและทันสมัยที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เรียนให้ก้าวไปข้างหน้าในยุคที่เทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สำคัญและเป็นส่วนสำคัญในการเติบโตและพัฒนาตนเอง

2.3 การใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเรียนการสอน

สุนันท์ สี่พาย (2562) ได้พูดถึงว่า การใช้เทคโนโลยีในการสอนที่เน้นไปที่การใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่ช่วยในกระบวนการสอน เช่น การใช้โปรแกรมที่ช่วยในการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่สมจริง การใช้งานแพลตฟอร์มการสนทนาออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการสอนและการเรียนรู้ในห้องเรียนแบบปรับปรุง การนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการเรียนการสอนไม่เพียงแต่ช่วยในการเพิ่มความน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่สนุกสนานและมีคุณภาพมากขึ้นด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ตัวอย่างในการนำเทคโนโลยีใหม่มาช่วยในการเรียนการสอนได้อย่างน่าสนใจ (ธนภัทร ศรีผ่าน & ภัทรวรรณ จีรพัฒน์ธนธร, 2565; ราชวិกรม อาทิตย เจริญรัชต์ภาคย์ & วราภรณ์ เจริญรัชต์ภาคย์, 2565) เช่น

2.3.1 การใช้ Augmented Reality (AR) และ Virtual Reality (VR): การใช้ AR และ VR ในการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์ที่เสมือนจริง ทำให้เรียนรู้เป็นไปอย่างสมจริงและน่าสนใจ เช่น การใช้ VR เพื่อนำเสนอเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบที่เต็มไปด้วยประสบการณ์ที่สมจริง (ธนภัทร ศรีผ่าน & ภัทรวรรณ จีรพัฒน์ธนธร, 2565)

2.3.2 Machine Learning และ Artificial Intelligence (AI) ในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการเรียนการสอน: การใช้ Machine Learning และ AI เพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน โดยการทำนายและปรับปรุงเนื้อหาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความรู้สึกรู้สึกและระดับความเข้าใจของผู้เรียน (กมลชนก พูลสวัสดิ์ และคณะ, 2565; นฤภัค สันป่าแก้ว, 2566)

2.3.3 การใช้งาน Chatbots (ChatGPT) ในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือ: Chatbots ที่มีการเรียนรู้แบบเรียลไทม์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสอบถามคำถามและรับคำแนะนำเบื้องต้นได้ตลอดเวลา ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่ไม่มีข้อจำกัดเวลาและสถานที่(สายสุนีย์ จัปโจร และคณะ, 2563)

2.3.4 Interactive Learning Platforms: แพลตฟอร์มการเรียนการสอนที่มีความสามารถในการสร้างเนื้อหาการเรียนการสอนที่เป็นแบบ Interactive ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ได้มีการเรียนรู้ที่เป็นระบบที่เต็มไปด้วยประสบการณ์ (ทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ, 2563; วิชัย พัวรุ่งโรจน์ และคณะ, 2560)

2.3.5 Gamification ในการเรียนการสอน: การนำเอลิเมนต์ของเกมมิฟิเคชันมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การให้รางวัลและระบบแสดงผลความก้าวหน้าที่เป็นเกมที่ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีสีสัน (ทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ, 2563; วิชัย พัวรุ่งโรจน์ และคณะ, 2560)

เทคโนโลยีดิจิทัลได้มาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ ทำให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาที่ไม่หยุดนิ่งของเทคโนโลยี

2.4 การใช้งานเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการทดสอบและประเมินผลในการเรียนการสอน

การใช้เทคโนโลยีในการทดสอบและประเมินผลในการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการการเรียนรู้มีความถูกต้องและเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยในการป้องกันการคัดลอกที่ไม่เพียงแต่ให้ผลการเรียนที่ชัดเจนและเที่ยงตรง (ทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ, 2563; วิชัย พัวรุ่งโรจน์ และคณะ, 2560) โดยมีวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้:

2.4.1 Online Assessment Platforms: แพลตฟอร์มการทดสอบออนไลน์ที่ใช้เทคโนโลยีสำหรับการสร้างและทำข้อสอบ มีระบบความปลอดภัยที่ช่วยป้องกันการแอบแฝง การคัดลอก หรือการทำข้อสอบซ้ำ ช่วยให้การทดสอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.2 Proctoring Tools: เครื่องมือสำหรับ Proctoring ช่วยในการตรวจสอบการทำข้อสอบของผู้เรียน โดยใช้เทคโนโลยีเช่นการเฝ้าดูผู้ทำข้อสอบผ่านกล้องเว็บแคม การตรวจสอบการเคลื่อนไหว หรือการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมรอบข้างเพื่อป้องกันการทำผิดกฎการสอบ

2.4.3 Randomized Questions and Answers: การสุ่มข้อสอบและคำถามทำให้ไม่มีคำตอบเดียวกันสำหรับผู้เรียนแต่ละคน และมีรูปแบบของข้อสอบที่ไม่ซ้ำกัน ช่วยลดโอกาสในการคัดลอกข้อสอบ

2.4.4 Adaptive Testing: การทดสอบแบบ Adaptive ใช้เทคโนโลยีเพื่อปรับความยากหรือความง่ายของข้อสอบตามความสามารถของผู้เรียน ทำให้การทดสอบมีความแม่นยำและเที่ยงตรงตามระดับความรู้ของผู้เรียน

2.4.5 Use of AI and Data Analytics: การใช้งาน AI และการวิเคราะห์ข้อมูลช่วยในการตรวจสอบพฤติกรรมในการทำข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนที่แม่นยำและเชื่อถือได้การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทดสอบและประเมินผลไม่เพียงแต่ช่วยในการป้องกันการคัดลอก แต่ยังช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเติบโตอย่างยั่งยืนโดย พิมพ์ตะวัน จันทน์ (2563) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนไม่เพียงแต่ทำให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะที่ทันสมัย การพัฒนาและการนำเทคโนโลยีเข้าสู่กระบวนการสอนเป็นสิ่งสำคัญในการปรับตัวต่อสภาวะการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันและอนาคต

3. ผลกระทบของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน

การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้มีผลกระทบต่อระบบการศึกษา ซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความยืดหยุ่นและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น การเรียนรู้ไม่ได้เกิดขึ้นแค่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนได้รับความรู้ที่ทันสมัยและเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น การใช้เทคโนโลยีในระบบการเรียนการสอนส่งผลกระทบต่อหลากหลายด้านของระบบการศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 การเรียน การสอน และการสอบออนไลน์

ณัฐธิดา ชนะพลชัย และ นันทิยา น้อยจันทร์ (2565) ได้ให้ความคิดเห็นว่า การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนและการทดสอบออนไลน์มีข้อดีเช่นการเสริมสร้างความเข้าใจในหลักสูตร การเรียนรู้และเพิ่มความยืดหยุ่นในการทำกิจกรรมการเรียน การสอนผ่านระบบออนไลน์ยังสามารถเป็นการเรียนแบบเชิงปฏิบัติที่เน้นการปฏิบัติจริงได้มากขึ้น เช่น การใช้แพลตฟอร์มแบบแนวคิกกลับ (flipped classroom) เพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาล่วงหน้าก่อนการเข้าชั้นเรียน เพื่อให้สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและวิเคราะห์ข้อมูลได้ในชั้นเรียน แต่ก็มีข้อจำกัด เช่น ปัญหาทางเทคนิคและการเชื่อมต่อที่ไม่เสถียรฯ (ทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ, 2563; พระมหาเมธี จันทวโส และคณะ, 2565; สุตินพงษ์ อมุลราช & ธนอมวรรณ ประเสริฐเจริญสุข, 2558)

3.2 การแข่งขัน แย่งชิง ความเท่าเทียมและการเรียนข้ามภูมิภาคระหว่างมหาวิทยาลัยและโรงเรียนต่าง ๆ

การใช้เทคโนโลยีทำให้มีโอกาสในการแข่งขันและแย่งชิงทรัพยากรการศึกษาที่มากขึ้น นักเรียนมีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลและคอร์สเรียนจากมหาวิทยาลัยหรือโรงเรียนจากต่างประเทศได้มากยิ่งขึ้น แต่ก็อาจส่งผลให้เกิดความแข่งขันที่เพิ่มขึ้นในการเข้าถึงทรัพยากรหรือโอกาสในการศึกษา และทำให้ความเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรลดลง (วิธสาตรี ดิถียนต์ & ลัดดา อยู่สำราญ, 2564)

3.3 การกระจายของทรัพยากรการศึกษาและความเหลื่อมล้ำ

การใช้เทคโนโลยีส่งผลให้การกระจายทรัพยากรการศึกษาได้มากขึ้น นักเรียนสามารถเข้าถึงวิดีโอการสอน หนังสือออนไลน์ และเครื่องมือการเรียนรู้อื่น ๆ ได้อย่างสะดวก แต่ในส่วนของความเหลื่อมล้ำ ผู้ที่มีการเข้าถึงเทคโนโลยีและทรัพยากรน้อยอาจพลาดโอกาสในการเรียนรู้ หรือมีความเสี่ยงในการตกหล่นออกจากกระบวนการการศึกษาเนื่องจากขาดความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีและไม่ได้รับโอกาสในการศึกษาที่เท่าเทียมไม่ได้รับการศึกษาที่เท่าเทียม (พระมหาเมธี จันทวโส และคณะ, 2565)

3.4 ค่าใช้จ่าย

การใช้เทคโนโลยีในการศึกษามักจะมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่าการศึกษาแบบที่ต้องเดินทางไปยังสถาบันการศึกษา แต่ก็มีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงอุปกรณ์เทคโนโลยี การเช่าบริการอินเทอร์เน็ต หรือค่าสมาชิกในแพลตฟอร์มการศึกษาที่เสียค่าใช้จ่าย (ธนิชชา บุญวัฒน์นภาส และคณะ, 2564)

การใช้เทคโนโลยีในระบบการเรียนการสอนมีข้อดีและข้อเสียที่มีผลกระทบต่อในหลายด้าน การพัฒนาระบบการศึกษาจึงต้องพิจารณาแก้ไขข้อจำกัดเหล่านี้เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีนี้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อทุกคนในสังคมได้อย่างเท่าเทียม

สรุปและอภิปรายผล

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีผลกระทบอย่างมากต่อระบบการศึกษาในปัจจุบันของประเทศไทย หลายด้านของการเรียนการสอนได้รับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตามการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไปนี้เป็นข้อสรุปเกี่ยวกับผลกระทบที่สำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลต่อระบบการศึกษาในประเทศไทย

- **การเข้าถึงข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้** เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยให้นักเรียนและผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกสบาย ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต หรือใช้งานแพลตฟอร์มการเรียนการสอนออนไลน์ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ไม่จำกัดที่สถานที่หรือเวลาเท่านั้น

- **การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียน** การสอนและการทดสอบ ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้การประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังช่วยเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจให้กับนักเรียนและผู้เรียน

- **การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษาเกิดข้อได้เปรียบและเสี่ยงต่อความเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรการศึกษา** ทำให้เกิดความแข่งขันและความต่างกันในการเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าสู่ระบบการศึกษาต้องมีการเตรียมความพร้อมที่ดีเพื่อให้การนำไปใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระบบการศึกษามีผลกระทบที่หลากหลายทั้งดีและเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาเมธี และคณะ (2565) และ ของ ธนิกชา บุญวัฒน์ภาส และคณะ (2564) โดยการบริหารจัดการและการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างสังคมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและยั่งยืนได้ในอนาคต การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษามีผลกระทบที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนการสอนในปัจจุบัน การสร้างแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพในยุคที่เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวันอย่างไม่แพ้กับการใช้เทคโนโลยีในด้านอื่น ๆ ของสังคมและอุตสาหกรรมทุกสาขา การเปลี่ยนแปลงในการศึกษาที่เกิดขึ้นจากเทคโนโลยีดิจิทัลนี้ยังส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนให้พร้อมที่จะเข้าสู่สังคมและตลาดแรงงานที่เติบโตอย่างรวดเร็วในอนาคตซึ่งตรงกับงานวิจัยของ บุญหา ชัยสุวรรณ และคณะ (2565) รวมถึงงานวิจัยของ ราวีกรม อาทิตย เจริญรัชต์ภาคย์ และ วราภรณ์ เจริญรัชต์ภาคย์ (2565)

ข้อเสนอแนะ

บทความนี้สามารถใช้เพื่อทำความเข้าใจบริบทของเทคโนโลยีดิจิทัลที่ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาไทยทั้งในประโยชน์และข้อบกพร่อง ซึ่งสามารถช่วยให้สถาบันการศึกษาสามารถปรับหรือแก้ไขวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อชดเชยข้อบกพร่องในการใช้เทคโนโลยีในการสอนได้ รวมถึงสามารถเน้นข้อดีให้เกิดประโยชน์สูงสุด บทความนี้สามารถนำไปต่อยอดในการสำรวจข้อมูลรายละเอียดเชิงลึกถึงความแตกต่างระหว่าง สถาบันแบบต่าง ๆ เช่น โรงเรียนรัฐ โรงเรียนเอกชน มหาวิทยาลัย สถาบันกวดวิชา เป็นต้น ซึ่งในแต่ละแห่งจะมีบริบทที่แตกต่างกันไปไม่มากนักน้อย ซึ่งจะสามารถช่วยให้การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้เกิดประโยชน์สูงสุด

References

- กมลชนก พูลสวัสดิ์, รุ่งนภา วันเพ็ญ, ศศธร ห่มซ้าย, & พงศ์ประพันธ์ พงษ์โสภณ. (2565). ปัญญาประดิษฐ์กับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 21(1), 1–8.
- จรีพร นิลแก้ว, & สมใจ สืบเสาะ. (2566). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดการเรียนรู้ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 83–98.
- ณัฐธิดา ชนะพลชัย, & นันทิยา น้อยจันทร์. (2565). การบริหารงานวิชาการโดยใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน. *การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 IHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”*, 1071–1076.
- ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ. (2563). การพัฒนาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 37(102), 28–42.
- ธนภัทร ศรีผ่าน, & ภัทรวรรณ จีรพัฒน์ธนธร. (2565). อนาคต: การพัฒนาขั้นสุดท้ายของนวัตกรรมและบทบาทของเมตาเวิร์สเพื่อการศึกษาและการฝึกอบรมในยุคเน็กซ์นอร์มอล. *วารสารนวัตกรรมและการจัดการ*, 7(2), 174–188.
- ธนิชา บุญวัฒน์โณภาส, โสภาค พาณิชพาพิบูล, จันทิมา เขียวแก้ว, ประกริต รัชวัตร, & นัยนา ภูม. (2564). การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาต่อการรู้ดิจิทัลและสารสนเทศและผลกระทบจากการเรียนในระบบทางไกลในช่วงการแพร่ระบาดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (โควิด-19). *วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 15(3), 185–199.
- นฤภัค สันป่าแก้ว. (2566). แนวทางการส่งเสริมครูในการจัดการเรียนรู้ในยุค AI. *วารสารวิจัยนวัตกรรมการศึกษาและเทคโนโลยี*, 1(2), 44–50.
- บุหงา ชัยสุวรรณ, พรรณพิลาศ กุลดิลก, & ชัชญา สกุนา. (2565). สถานการณ์ แนวโน้ม และความต้องการความรู้และทักษะปัญญาประดิษฐ์ทางการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรวัยทำงานในประเทศไทย. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 30(1), 110–134.
- ประไพพิมพ์ สุธีวินนท, & ประสพชัย พสุนนท์. (2559). กลยุทธ์การเลือกตัวอย่างสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ. *วารสารปาริชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 29(2), 31–48.
- พนิดา หนูทวี. (2560). ความต้องการในการใช้งาน e-learning ในการเรียนการสอนของนักศึกษาและอาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 11(24), 32–42.
- พระมหาเมธี จันทาโส, พระครูวิโชติสิขกิจ, & ดวงฤทัย เอี่ยมพล. (2565). ปัญหาการเรียนออนไลน์. *วารสารการสอนสังคมศึกษา*, 4(2), 192–201.
- พิชชาพร สงวนศักดิ์โยธิน. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการเรียนรู้ผ่านระบบการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) กรณีศึกษา: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.). <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

- พิมพ์ตะวัน จันทน์. (2563). การศึกษา GROWTH MINDSET จากการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนิสิตคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 9(1), 98–105.
- ราชวิกรม อาทิตย เจริญรัชต์ภาคย์, & วราภรณ์ เจริญรัชต์ภาคย์. (2565). การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา: การเรียนรู้แบบดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(4), 1724–1739.
- วัดสาตรี ดิถียนต์, & ลัดดา อยู่สำราญ. (2564). บทบาทของเทคโนโลยีการศึกษากับการเรียนรู้ในสถานการณ์วิถีปกติรูปแบบใหม่. *วารสารปัญญาภิวัตน์*, 13(2), 331–339.
- วิชัย พัวรุ่งโรจน์, ภัทรพงศ์ พงศ์ภัทรกานต์, & สุชาดา พรหมโคตร. (2560). แนวโน้มวิธีการเรียนการสอนยุคใหม่ด้วยเครื่องมือประเมินผลระหว่างเรียนออนไลน์. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์*, 3(2), 45–68.
- สายสุนีย์ จับโจร, สุดาใจ โล่ห์วนิชชัย, ธิติานุช พุทธรักษา, & เบญจกัค จงหมื่นไวย. (2563). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ออนไลน์สำหรับโต้ตอบกับผู้สูงอายุ. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 7(2), 47–58.
- สุติพงษ์ อมุลราช, & อนุอมรรณ ประเสริฐเจริญสุข. (2558). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนด้านการศึกษาของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 38(1), 151–158.
- สุนันท์ สีพาย. (2562). บทบาทของครูไทยในการศึกษา 4.0. *คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 25(2), 3–14.
- อนันต์ เกื่อนเนาว์. (2561). บทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018,”* 937–943.
- อนุชิต สอนสีดา, & วีระยุทธ จันลา. (2560). บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต่อการศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 32(3), 1–5.
- อัญชลี วิมลศิลป์. (2561). การขยายตัวของตลาดการเรียนรู้ออนไลน์กับสมรรถนะนักเทคโนโลยีการศึกษา. *วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย*, 6(2), 369–383.

เอกสารอ้างอิงเพิ่มเติมจำนวน 33 บทความ

